

[Gert Petersen]

til at tabe. Så der er altså disse to partier, man hver gang kan figurere med, og så er de selvskrævne til at få støtte. Det bliver uendelig vanskeligt, hvis man ville gå seriøst ind i hele den diskussion.

Jeg synes, ministeren havde den dristighed – det skal man nemlig være dristig for at sige i dette folketing – at påpege, at der nu engang er nogle historiske forskelligheder, og at man ikke bare kan sidde her og gøre alle disse ting.

Jeg synes også, at det, der blev sagt, afspejlede en interesse, der var mere levende end hos nogen af ordførerne, for, hvordan det går de mennesker, det drejer sig om, de mennesker, der er udsat for forfølgelse – det være sig i socialistiske lande, det være sig i kapitalistiske lande – for, hvordan man klarer skærene for disse mennesker i stedet for at skaffe sig en stor overskrift i aviserne den næste dag. Det synes jeg var meget respektindgydende, og med tilladelse fra hr. Jørgen Junior vil jeg altså sige tak for det.

Så vil jeg også sige noget andet til hr. Jørgen Junior, som var optaget af det lille ord hykleri, som han beskyldte mig for. Jeg synes egentlig også, at kristeligt folkepartis ordfører var inde på noget af det samme. Jeg vil lige gøre hr. Jørgen Junior opmærksom på, at jeg protesterede, da Solsjenssyn blev udvist fra Sovjetunionen, endda meget kraftigt, uanset at jeg aldeles ikke er enig med Solsjenssyn. Jeg protesterede mod Biermanns udvisning fra DDR, jeg underskrev sidste år en appel med en række underskrifter på i anledning af årsdagen for oktoberrevolutionen til Sovjetunionen om at lade de statsborgere, som måtte ønske det, frit rejse til udlandet.

På baggrund af denne anden halvdel af min virksomhed vil jeg spørge hr. Jørgen Junior, hvornår han har pipppet en protest mod, at titusinder er blevet udvist fra Chile, andre titusinder kastet i fængsel og måske en halv snes tusinder myrdet. Eller hvornår hr. Jørgen Junior har pipppet en protest i anledning af de 40.000, som ifølge Amnesty International sidder i fængsel eller i koncentrationslejre i Indonesien. Hvornår har hr. Jørgen Junior pipppet en protest i den anledning? Jeg har ikke set det. Jeg har godt nok set hr. Jørgen Junior protestere stærkt imod, hvad der sker i østlandene, men jeg har aldrig nogen sinde hørt eller set hr. Jørgen Junior protestere mod, hvad der sker i Argentina, i Chile,

i Brasilien, i Indonesien osv. osv. Så hvis det skal komme til en afgørelse om, hvem der er en kalket grav og ikke andet end urenhed indeni, og hvem der repræsenterer det samme ansigt både i den ene og den anden retning, tror jeg nok, at jeg står mig lidt bedre end hr. Jørgen Junior.

Jeg mener netop – og det er det, der er afspejlet i mit indlæg her i dag – at skal der protesteres – og det skal der – så skal der protesteres begge veje og ikke bare den ene vej; så skal der kæmpes for menneskerettigheder begge veje og ikke bare den ene vej. Det, som har været det deprimerende ved oplægget fra ordføreren for forespørgerne, er netop, at opmærksomheden kun rettes den ene vej, for derved rettes den bort derfra, hvor de virkelig massive, barbariske, brutale undertrykkelser foregår. Jeg synes, det er helt rimeligt, at man, som regeringen har gjort, også protesterer mod krænkelser af menneskerettighederne østpå, men der er to dele af verden, og der er forskel på dem.

Jørgen Jensen (DKP):

Må jeg sige til den socialdemokratiske ordfører, at jeg er enig i, der er tale om en kamp om systemer og ikke alene om menneskerettigheder, og at prøven vil gå på, hvilket system, det kapitalistiske eller det socialistiske, der kan give menneskene den største frihed, opfylde det, som vi lægger i menneskerettighederne, både de social-økonomiske og kulturelle og de borgerlige politiske. Men forudsætningen for, at vi kan opleve det, er, at vi forhindrer en ny krig, og det var derfor, jeg sagde, det var en provokation over for Helsinki-konferencens egentlige mål, som er at sikre afspænding, fred og samarbejde landene imellem, når man kun nævner menneskerettighederne i de kommunistiske lande. Når man kun omtaler de borgerlige politiske rettigheder, kan det kun være en provokation, som vil forhindre den afspænding, som er nødvendig.

Hr. Arne Christiansen nævnte, at Cuba har flest politiske fanger. Det kan jeg ikke acceptere, men det er ikke så meget det, som at der også blev nævnt Uruguay og andre sydamerikanske stater. Ja men hvem har så flest analfabeter i dag? Hvem har flest, der lever under sultegrænsen? Og når man taler om bornene, som ikke må lære religion, hvor